

V tej chvíli Gregor s hrôzou pochopil, čo znamenajú posledné dva verše proroctva.

*NECH SI DÁVA DOBRÝ POZOR, KEĎ DO HLBÍN SKOČÍ,
BO ŽIVÉHO VEZME SMRŤ A MŔTVY ŽIVOT ZOČÍ.*

Musí skočiť a vďaka jeho smrti ostatní prežijú. Jednoduché ako facka. To sa Sendvič po celý čas snažil povedať a Gregor už jeho predpovediam bezvýhradne veril.

Pri posledných metroch zrýchlil na maximum, presne ako ho to učil tréner na bežeckom krúžku. Vydal zo seba všetko. Tesne pred priepasťou pocítil ostrú bolesť v lýtku a vzápätí mu kamenná zem zmizla pod nohami.

Nadzemčan Gregor skočil.

DVADSIATA PIATA KAPITOLA

Gregor sa vymrštil nad priepasť najvyššie, ako vládol. Cítil, že mu po nohe steká teplá krv. Jeden z potkanov ho uhryzol práve v okamihu, keď sa odrazil od zeme.

Padám, pomyslel si. Presne ako vtedy, keď sme sa s Čižmičkou po prvý raz dostali do Podzeme. Ibaže teraz sa rútil oveľa vyššou rýchlosťou. Zdola ho nespomaľovali vzdušné prúdy, pod ním naširoko otvárala čierne ústa hrôzostrašná prázdnota. Nikdy celkom nepochopil, ako sa im pri prvom páde podarilo bezpečne pristáť. Nenašiel si chvíľku pokoja, aby sa nad tým zamyslel alebo sa opýtal Vikusa. Už sa to zrejme ani nikdy nedozvie.

Čo ak sa mu to celé iba sníva? Možno sa čochvíľa zobudí doma v posteli a potom pôjde za mamkou a všetko jej vyrozpráva. Vedel však, že to nie je sen. Naozaj padá. A keď dopadne, nezobudí sa doma v posteli.